

ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ ἀγενής οὗτος μάγος τὴν ἐπλησίασε μετὰ τοῦ καθάρματος αὐτοῦ, τοῦ ἐναερίου ὑπηρετοῦ του. Πρῶτος αὐτῆς χίτοικος ἤμην ἐγὼ, μέχρις οὗτο ὁ Πρόσπερος ἐνόμισε καλὸν νὰ τὴν κατακτήσῃ, νὰ τὴν ἀρπάσῃ. (Μουσικὴ ἔξοχος καὶ ἠδίστος ἀναγγέλλει τὴν προσέγγισιν τοῦ Ἀριέλου). Πάντοτε ἡ αἰώνια τουμαντολινοῦδια. Κτήνος βρωμερὸν, λωποδῆτα, ζῶν ἀποτρόπαιον. Ἄχ! Ἐὰν ἠδυνάμην νὰ σὲ κατακερματίσω διὰ τῶν χειρῶν μου. (Ὁ Καλιθάνος διατελεῖ ἔρμαιον ἰσχυρᾶς σπασμωδικῆς κινήσεως). Ἡσυχία, πρὸς Θεοῦ, ἡσυχία! Ἀπάλλαξόν με τῆς μανιώδους μουσικῆς σου, ἥτις μοι προξενεῖ ναυτίασιν, Ζητεῖ ἀλλαχοῦ γαλᾶς, ἄς νὰ θωπεύῃς ἀναξέων.

Ὁ Ἀριέλος ὁρατός. — θου.λι.σμός ἠδέως ἐπιτεινόμενος. Διατί φίλε μου καταγανακτεῖς; Φρονεῖς ἄλλην ὠραιότεραν διαμανὴν ταύτης; Ἡ οἶναποθήκη εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν σου, σὺ δὲ γνωρίζεις τὸν ὁρόμον. Ἐλεύθερος δὲν θὰ ἦσο δυστυχέστερος;

Καλιθάνος. Μάλιστα. ἀλλ' οὐχ ἦρτον εἰμί τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἄλλου. Ἄγνοεῖς δὲ ἀνόητε ὑπηρετά, ὅτι τὰ νὰ εἶνε τις εὐτελὲς ὄργανον ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἄλλου, εἶνε τι ἀφόρητον; Δὲν ἔχεις λοιπὸν ἐλαχίστην καὶ φιλοτιμίαν; Εἰς θνητὸς δὲν δικαιούται νὰ ἐξευτελίξῃ τὸν ὅμοιόν του. Ἄλλως ἡ ἐπανάστασις κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην εἶνε τὸ ἀγιώτερον καθήκον.

Ἀριέλος. Λητμονεῖς ὅτι ὀρεῖλεις τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ὑπαρξίν σου εἰς τὸν Πρόσπερον;

Καλιθάνος. Ἐχεις δίκαιον! Πλὴν, ἡ νῆτος ἐπ' ἧς ὑπῆρξεν πρὸ αὐτοῦ καθὰ περιελθούσα εἰς ἐμὲ διὰ τῆς μητρὸς μου Συκόρας μοι ἀνήκει αὐτοδικαίως. Δι' ἐμοῦ ὁ Πρόσπερος ἐγνώρισε τὰς καλλιεργητέμους γαίας, τὰς πηγὰς καὶ τὰ κτηνοφόρα δένδρα. Καὶ ὅπως δὲν με ἀντήμεψεν εἰμὴ διὰ τῆς οὐλειίας.

Ἀριέλος. Σὺ ὑποστηρίζεις μὲν πάντοτε ὅτι ἡ νῆτος σοὶ ἀνήκει, ἀλλὰ κατ' ἄλλο τρόπον ἡ ἔρημος ἀνήκει εἰς τοὺς ἀγγάγγους καὶ ἡ λόγμη εἰς τὰς τίγρεις. Οὐδὲν ἤξευρες νὰ ἀνομάτῃς μάλιστα δὲ ἠγνοεῖς καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξιν τῆς λογικῆς. Ἡ ἀναρῆρος γλώττά σου κατ' οὐδὲν διέφερε πρὸς τὸν μυκηθμὸν δυνατρεπούτης κα-